

Til Folketingets Socialudvalg
Christiansborg
1240 København K

Århus den 02.10.2009

Vedr. forslag til ændringer i Serviceloven – Barnets Reform.

Vi familierådgivere på Socialcenter Nord i Århus siger Tak, fordi I valgte at besøge os i juni måned på Jeres studietur rundt i landet. På Jeres opfordring sender vi – bedre sent end aldrig – vores forslag til, hvor vi synes, at der er behov for ændringer.

Serviceloven § 50 – den socialfaglige undersøgelse

- Forslag om at ændre tidsfristen på undersøgelsen.
Vi anser det ikke altid for hensigtsmæssigt, at der er en tidsfrist på undersøgelsen på 4 mdr. En brugbar undersøgelse af et barns forhold, tager tid. At skabe kontakt og samarbejde med familien, er afgørende. Så et forslag er, at en undersøgelse må tage længere tid end de 4 måneder, når situationen påkræver det, f.eks. varer en graviditet 9 måneder.
- Vi foreslår, at der oprettes mulighed for i visse situationer at kunne lave en mindre omfangsrig undersøgelse, altså en light udgave. F.eks. at skrive undersøgelsen i journalen og ikke i et koncept. Det vil være mere læsevenligt for forældrene, hvis vi i prosa må sammenskrive de væsentlige ting fra de 6 punkter, vi skal ind omkring. Ligeledes skal vi have mulighed for at kunne udradere punkter i undersøgelsen, f.eks. ikke at skulle forholde os til skoledelen ved et ufødt eller nyfødt barn.
- Et forslag er også, at man helt ændrer på konceptet af undersøgelsen, så det bliver en løbende undersøgelse/beskrivelse af barnets forhold/situation med nogle vurderinger undervejs. Barnets situation og dermed også behov ændrer sig hele tiden, så måske skal vi tænke, at det er okay, at en undersøgelse aldrig laves helt færdig. At vi i stedet laver en mere løbende beskrivelse, således at vi hele tiden kan tilføje/updatere, hvordan det ser ud for barnet. Undersøgelsen vil uanset altid beskrive barnets situation, som det ser ud her og nu og ikke fremover. Det vi taler om er kvalitet frem for kvantitet.

Serviceloven § 52, stk. 4 - Ansøgning til økonomisk støtte til efterskoleophold

- Vi vil foreslå, at ansøgninger om økonomisk støtte til efterskoler fremover stiles til Skoleforvaltningen og ikke i Socialforvaltningen. Det er i Skoleforvaltningen ekspertisen og specialviden om skoletilbud (PPR m.m.) findes. Der er forældre, som ikke har råd til at

betale et efterskoleophold, selvom det vil være godt for barnet/den unges udvikling at komme på efterskole, men hvor vi må sige nej, fordi barnet/den unge ikke har behov for særlig støtte efter Servicelovens bestemmelser.

At lægge en sag op til drøftelse i Børn og Unge-udvalget er en ressourcekrævende opgave, og derfor er det også relevant, at se på nogle af de arbejdsopgaver, der er i den forbindelse.

Serviceloven § 69, stk. 3, 4 og 5 – vedr. samtykke til ændring af anbringelsessted

- Vi foreslår en annullering/suspendering af Servicelovens § 69, stk. 3 og stk. 4 samt stk. 5. Både i sager med og uden samtykke til anbringelse er det uhensigtsmæssigt, at forældrene skal sige ja eller nej til anbringelsesstedet. I sager med anbringelse uden samtykke, opleves det især som uhensigtsmæssigt. Det er et meget stort arbejde, at sagerne skal op i Børn og Unge-udvalget igen, blot fordi forældrene ikke vil give samtykke til ændring af stedet. Udvalget vurderer kun selve grundlaget for anbringelsen, og det kan i princippet være blevet drøftet for kort tid siden, men skal med de nuværende regler drøftes igen, fordi barnets anbringelsessted skal ændres.

Et eksempel herpå kan være, at vi med tvang gennemfører en akut anbringelse af et barn. Barnet placeres akut på en døgninstitution beregnet hertil. 14 dage senere er der fundet en mere egnet placering til barnet, og vi vil have barnet videre dertil. Det vil forældrene ikke give samtykke til (såvel som de ikke vil give samtykke til selve anbringelsen) – så skal vi i udvalget to gange. Og kan også risikere at skulle i ankestyrelsen to gange, og i retten to gange. Vi mener ikke § 69, stk. 3, 4 og 5 tjener noget formål – der er ikke retssikkerhedsmæssige hensyn på spil ved at annullere bestemmelsen. Det er blot kæmpe ressourceforbrug.

Serviceloven § 167 stk. 1 – et barns mulighed for klage til det sociale nævn

- Vi vil foreslå at ændre Servicelovens § 167 stk. 1, der beskriver, at et barn, der er fyldt 12 år, kan indbringe afgørelser om valg af anbringelsessted og ændring af anbringelsessted for Det Sociale Nævn. Vi vil foreslå at ændre bestemmelsen, således at det ikke gælder for 12-årige børn, men først gælder fra barnet/den unge er fyldt 15 år. Det er godt, at børnene har deres retssikkerhed, men 12-åriges modenhed, indsigt og overskud til at vurdere anbringelsesstedets tilbud, er ikke altid til stede. Vi mener, at det er misforstået omsorg for barnet/den unge at give det partsstatus som 12-årig, idet de fleste 12-årige, som vi har med at gøre, er bag ud i udvikling. Vi foreslår derfor at aldersgrænsen følger § 167, stk. 2.

Serviceloven § 58 og § 71, stk. 3

- Det kan opleves som uhensigtsmæssigt og er et stort arbejde, at beslutninger uden samtykke ikke følger hinanden vedr. overvåget samvær og anbringelse. Vi foreslår, at proceduren vedr. overvåget samvær gøres enklere i de tilfælde, hvor den ikke følger anbringelsen.

Generelle muligheder for anke

- Vi foreslår, at der laves en forenkling af de mange ankemuligheder/instanser. Vi ønsker ikke en forringelse af borgernes retssikkerhed, men vi oplever ofte, at klagesager kan trække meget ud, når de bliver anket igen og igen. Eller at der gøres en indsats for, at der bliver truffet hurtigere beslutninger i klagesager. F.eks. kan en forældremyndighedsindehaver anke

en i Børn og Unge-udvalget truffet afgørelse om anbringelse uden samtykke i så mange instanser, at det kan være tid til at lægge sagen op igen, førend der kommer endelig afgørelse. Ankesager påvirker børnene meget, hvilket kan have betydning for, om de tør knytte sig til det sted og de personer, som omgiver dem.

Serviceoven § 57 a og b – forældreplæg og ungeplæg

- Vi foreslår, at forældreplægget annulleres og tages ud af lovgivningen. Som minimum, at formuleringen ændres tilbage fra *skal* til *kan*, så det laves som en mulighed at anvende bestemmelsen. Der kan være flere årsager til, at forældrene ikke kan "*leve op til deres forældreansvar*", og aldrig har vi oplevet, at forældre bevidst ikke har ønsket at leve op til deres forældreansvar. Vi ser derfor ingen situation, hvor økonomisk sanktion kan afhjælpe et barns vanskeligheder – børnene får det ikke bedre af, at familien bliver fattigere.
- Det samme gælder også det nye ungeplæg, § 57 b. Når der ikke er nogen sanktionsmuligheder, bliver det misforstået pædagogik. Der er grunde til deres reaktioner, som ikke kan løses med det omtalte plæg.

Økonomiske transgberegninger

- Forslag om undtagelser til at lave de økonomiske beregninger. Vi kan se, at der er flere tilfælde, hvor de økonomiske transgberegninger er overflødige. F.eks. når forældrene er på starthjælp, kontanthjælp eller sociale pensioner. De er så fattige, at de altid vil opfylde kriterierne, så her er det overflødigt at anvende ressourcer på en beregning. Et forslag er derfor, at alene det, at man er kontanthjælpsmodtager, starthjælpsmodtager eller førtidspensionist, kan fritage, at der skal laves en økonomisk beregning.
- De økonomiske beregninger ved foranstaltninger til kriminelle unge kan bremse, at den unge f.eks. kommer i gang med en fritidsaktivitet. En mulighed vil være at indføre en undtagelsesbetingelse i lighed med de undtagelsesbestemmelser, som ses i "*Bekendtgørelse om betaling for ophold i anbringelsessteder for børn og unge under 18 år...*", § 7.

Særligt for specialbistandsafdelingen

- Det er unødvendigt/forkert, at der skal laves undersøgelser og handleplaner ved iværksættelse af aflastningstilbud til "handicappede" børn og unge. Der er undtagelser, hvor det er relevant, men i de fleste af sagerne er behovet for aflastningen, at forældrene skal aflastes, fordi de har et handicappet barn. Der skal ikke arbejdes på at afhjælpe børnenes særlige behov. Børnene har et handicap, som ikke bliver bedre af iværksættelsen af aflastningen – det er udelukkende rettet mod forældrene. Mange forældre kan opleve det som overgreb (der er her ofte tale om "almindelige", ressourcestærke forældre, der "blot" har et handicappet barn).
- Det opleves også som unødvendigt at lave undersøgelser og handleplaner ved ansøgning om støttetimer til efterskole til en handicappet ung.
- Vi foreslår også, at der i særlige tilfælde bliver mulighed for at lave en mindre omfangsrig undersøgelse. Altså en mulighed for at lave en "light-udgave" af en undersøgelse i sager, hvor det vurderes som overoplysning og irrelevant at lave en "almindelig" undersøgelse.

Ankestyrelsen

- Vi bakker op om Ankestyrelsen, men indberetninger til Ankestyrelsen tager meget tid. Vi foreslår, at vi kun skal indberette den dato, hvor barnet anbringes og hjemgives, samt om anbringelsen er med eller uden samtykke. Ud fra disse oplysninger kan Ankestyrelsen lave stikprøvekontroller.

Afsluttende vil vi sige, at vi generelt kunne ønske os, at der er mindre detaljstyring via lovgivningen og større tillid til, at vi kan og vil gøre vores arbejde ordentligt samt en større forståelse for, at vi på det her område ikke kan ændre tingene med et håndgreb.

Med venlig hilsen

På samtlige familie- og specialrådgiveres vegne

Bentha Steffensen, Sarah Skov, Benedikte Jørgensen og Dorrit Udengaard
Socialcenter Nord
Vejlby Centervej 52
8240 Risskov